

בש"פ 4132/21 - חאפז מחאמיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4132/21

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקש:

חאפז מחאמיד

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה בתיק עמ"ת 62221-05-21 שניתנה ביום
3.6.2021 על ידי כבוד השופט נ' סילמן

בשם המבקש:

עו"ד ג'מאל מוחמד מחאמיד

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) מיום 3.6.2021, שדחה את הערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט י' הלר) מיום 26.5.2021, שהורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

1. המבקש, יליד 1977, נעצר ביום 8.1.2021, וביום 13.1.2021 הוגש כנגדו כתב אישום, המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ותקיפה סתם - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק. בתמצית, מכתב האישום עולה כי ביום 8.1.2021 תקף המבקש את המתלוננת, אשתו ואם בנו, על רקע ויכוח בין השניים, ובין היתר, היכה בפניה מכת אגרוף. כמו כן, כשבוע עובר למועד זה, המבקש תקף את המתלוננת בכך שסטר לה ובעט ברגלה. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים. יצוין, כי בדיון מיום 13.1.2021 הסכים המבקש לקיום ראיות לכאורה.

2. בהחלטתו מיום 18.3.2021, בית משפט השלום הורה על הארכת מעצר המבקש עד להחלטה אחרת. בית המשפט קבע כי בתיק קיימות ראיות לכאורה ברמה גבוהה, וכי קיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות. כמו כן, בית המשפט

ציין כי בשלושה תסקירי מעצר שירות המבחן לא מצא להמליץ על חלופה או על מעצר בפיקוח אלקטרוני; כי מדובר באלימות שהביאה לחבלה ממש; וכי בני משפחתו של המבקש הם שעצרו את האלימות ובהיעדרם יכול היה האירוע להסתיים באופן חמור יותר. לצד זאת, בית המשפט הורה על עריכת תסקיר נוסף, בין היתר, לנוכח העובדה כי המתלוננת לא אותרה עד למועד עריכת התסקירים הקודמים שהוגשו.

3. ביום 25.3.2021 נדחה הערר שהגיש המבקש על החלטה זו, וביום 29.4.2021 נדחתה הבקשה שהגיש לבית משפט השלום לעיון חוזר בהחלטה. בהחלטתו מיום זה, בית המשפט קבע כי לאחר שהוגש תסקיר מעצר נוסף – רביעי – בעניינו של המבקש, שגם בו לא חל שינוי בהמלצת שירות המבחן, אין מקום לשנות את ההחלטה הקודמת. משכך, בית המשפט הורה על מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת.

4. בהחלטתו מיום 26.5.2021, בית משפט השלום הורה על הארכת מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. בין היתר, ציין בית המשפט כי תסקירי שירות המבחן מצאו כי קיים סיכון גבוה להישנות העבירות; כי מאפייני אישיותו שנמצאו בתסקירים שללו אפשרות לחלופה; וכי לא נמצא שינוי משמעותי מההחלטה קודמת, ואף העובדה שהמבקש והמתלוננת התגרשו אינה בעלת משקל מכריע, שכן אין זה אומר שהמסוכנות של המבקש פחתה.

5. ביום 3.6.2021, נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטה זו. בית המשפט המחוזי ציין, בין היתר, כי הכלל בעבירות אלימות במשפחה הוא מעצר עד לתום ההליכים וכי נדרשים טעמים מיוחדים ונסיבות יוצאות דופן לסטייה מכלל זה; כי בעניינו תסקירי שירות המבחן חזרו על המלצתם, פעם אחר פעם, והעריכו כי לא ניתן לשקול חלופת מעצר; וכי "רף האירוע לא היה פשוט". לצד זאת, בית המשפט קבע כי לאחר עדותה של המתלוננת (שנקבעה לכארבעים ימים לאחר מתן ההחלטה) ניתן יהיה לשוב ולבחון את העניין.

6. על החלטת בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את הבקשה למתן רשות הערר שלפניי, בגדרה מבוקש כי בית משפט זה יורה על שחרורו לחלופת מעצר בבית הוריו שבאום אל פחם. המבקש טען, בין היתר, כי העובדה שחלפו כחמישה חודשים ממועד האירוע נשוא כתב האישום, מהווה שיקול לשחרורו לחלופה; כי אין סיכוי להישנות העבירה, שכן המבקש והמתלוננת התגרשו, ומאחר שמקום הימצאה של המתלוננת אינו ידוע למבקש; כי תסקירי שירות המבחן שגויים במסקנותיהם לגביי; וכי גם אם יורשע, הוא צפוי לקבל עונש פחות מהתקופה שבה הוא שוהה במעצר.

דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובה.

הלכה ידועה היא, כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, רק מקום שהבקשה מעוררת שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית (ראו, מני רבים, בש"פ 1342/21 מקסומוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (28.2.2021)). המקרה שלפנינו אינו נמנה על מקרים אלו. בתי המשפט שדנו בעניינו של המבקש ראו לנכון להיסמך על המלצות שירות המבחן בנוגע למסוכנות הנשקפת ממנו, והחלטותיהם, כמו גם הטענות שהעלה המבקש, נשענות על נסיבותיו הפרטניות של המקרה. לכן, הבקשה אינה עונה על אמות המידה המצדיקות מתן רשות לערור ב"גלגול שלישי".

7. המבקש העלה טענות בנוגע להליך שנתקיים בעניינו, לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

התשמ"ב-1982. בהחלטתו מיום 3.6.2021, בית המשפט קמא קבע כי ככל שחל עיכוב בהעברת חומרי החקירה (בלי שחיווה דעה בשאלה זו) יש לכך משמעות, אולם בשלב זה טרם נחצה הקו המחייב העדפת חלופה או מעצר באיזוק למרות העיכוב. בשים לב לאמות המידה שהוזכרו לעיל, עניין זה, גם הוא, אינו מצדיק את התערבותנו.

אי לכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' בתמוז התשפ"א (20.6.2021).

ש ו פ ט
